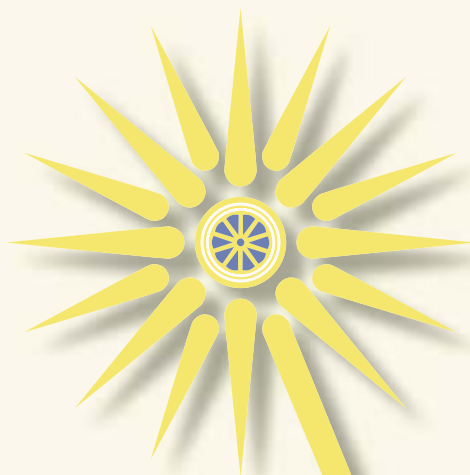

МАКЕДОНСКАТА САГА

Н

а ова парче земја што ни остана, кое и по должина и по широчина се минува за два-три часа, како да му е судено да боледува од хронично влегување и излегување час од првиот па од деветтиот, а од таму во петтиот за да се најде во третиот круг на Дантеовиот пекол. Човек веќе не знае дали станува збор за трагедија комбинирана со комична пародија.

Трагедија ни е обичниот смртник кој како ѓаволот од крстот се крие од инквизиторот, го заобиколува пазарот како таму да го чека "стапот, а не морковот", бара чаре како кришум да се "мушне" во Заводот за вработување да не се "резиле по старост", жали што децата му учат зашто нема ни за индекс ни за во него, а ни самиот не знае што повеќе ќе го распамети она кога треба да тагува или она кога треба да се радува зашто ни за едно ни за друго има...

Ист е и оној пред него и оној зад него. И сите тие имаат нешто заедничко, сите се Македонци. А кога Македонците зборуваат не е ништо страшно, но кога ќе почнат да молчат тоа на сите нешто мора да им значи. Сега е пожелно и да се слушне народот кој полека но сигурно занемува.

Пародијата ни е четринаесетгодишната политичка сцена која перманентно се фрагментира, при што вчерашните истомисленици денес се противници за утре да станат кооперативни соработници за "доброто" на државата. Како што тргнале, и едни, и други, и трети, ниту се леви, ниту се десни, ниту се центар. Би било коректно да направат нешто со што барем за момент пред оној смртникот би го оправдале синото пенкало со кое им било заокружено бројчето пред името или пред партијата, бидејќи токму тоа им го полни "чекмецето".

Ако се направи обид за некаква нормална анализа на партиите кои се во центарот на вниманието и на оние кои се маргинализираат ќе се добие ненормална проценка за задоволници на локално ниво со незадоволници на интернационално ниво. Можеби е секаде така, но политичкиот цинизам со кој функционираат македонските политичари придонесува заслужено да го изгубат квалификатот на доверливост од народот.

Со години се слуша за вакви и онакви партиски програми, цели, стратегии и задачи, а кога се прави владејачка коалиција сè тоа се преведува со консензус во немањето поим како да се води земјава на секој план, при што како примарна обврска е раскрчувањето на имотот на мнозинството. Неговото суверено право е суверено за нив. Ирационалното претставување на некаков континуитет во ставовите на нивните модерни демократски партии е само доказ за губењето во времето и во просторот на недефинираната политичка рамка во која вегетираат.

По толку мислење и размислување другарите како да се раздружија за да се здружат со други. Тешко или благо на Троја ако ние би биле пример за успешен или неуспешен тројански коњ. Гладниот ли ќе мисли на новата битка со стари борци.

Трагедијата и пародијата ни се во безусловна колизија со комедијата наречена свет или поинаку кажано меѓународна заедница. Некој таму вели, ете им дадовме држава, како од џеб да ја извадија па ни ја подарија. Разликата е во размислувањето и во спознавањето на суштествувањето. Задоцнетото растрчување по светот може скапо да нè чини од едноставна причина што кога тргнаа таму го понесоа јавашот а го заборавија еснафот. А тие од таму најдоа па можат... Едниот послушен и неконструктивен соговорник е најпосакуваната фигура која како обичен пион ќе му помогне на ловецот да ја тресне кралицата.

Денес секому на оваа македонска почва треба да му е јасно дека немирниот Балкан само уште повеќе ќе ги раздвижи духовите на минатото, од кое непринципиелните сојузи принципиелно ќе го доведат во прашање суверенитетот на оваа Македонија. А што ако се доведе во прашање онаа нашата Македонија... која ни ја одзедоа пред деведесеттина години.

Во генот на македонскиот народ е патриотизмот, но дали сите сме Македонци? Кој тоа од тука и од таму богатото наследство на вековен народ ни го мутира во ништавност?!

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски